RETTENS KENDELSE (Femte Afdeling)
14. december 1992 *

I sag T-47/92,

Manfred Lenz, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Kraainem (Belgien); **Erika Lenz**, tidligere tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og sagsøger 1's ægtefælle, Kraainem (Belgien); **Volker Lenz**, søn af sagsøger 1 og 2, Osnabrück (Forbundsrepublikken Tyskland), ved advokat Jürgen Schacht, Hamburg, og med valgt adresse i Luxembourg hos J. P. Meyer, 14, rue Prince Jean, Ettelbrück,

sagsøgere,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved ledende juridisk konsulent Henri Étienne, som befuldmægtiget, bistået af advokat Barbara Rapp-Jung, Frankfurt am Main, og med valgt adresse i Luxembourg hos Roberto Hayder, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelser, hvorved der blev afvist en anmodning om bistand og erstatning samt en klage over denne afvisning, og angående erstatning af det økonomiske og ikke økonomiske tab, der er blevet påført sagsøgerne,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, D.P.M. Barrington, og dommerne K. Lenaerts og A. Kalogeropoulos,

justitssekretær: H. Jung,

* Processprog: tysk.

afsagt følgende

Kendelse

Faktiske omstændigheder

1 Ved stævning indgivet til Domstolens Justitskontor den 17. juni 1992 har sagsøgerne nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelser, hvorved dels deres anmodning om bistand og erstatning, dels deres klage over denne afvisning blev afvist; sagsøgerne har endvidere nedlagt påstand om erstatning af det økonomiske og ikke økonomiske tab, som to dem skal have lidt som følge af lægebehandling.

2 Ved skrivelse af samme dag underrettede Domstolens Justitskontor sagsøgerne om, at det havde videresendt stævningen til Rettens Justitskontor; her indgik den samme dag.

3 Ved skrivelse af 18. juni 1992, som indgik til Kommissionen den 24. juni 1992, forkyndte Rettens Justitskontor stævningen for Kommissionen.

4 Ved skrivelse, registreret på Rettens Justitskontor den 2. juli 1992, underrettede sagsøgerne Retten om, at deres valgte adresse er hos J. P. Meyer, Ettelbrück.

5 Den 27. juli 1992 blev Kommissionens svarskrift med bilag registreret på Rettens Justitskontor. Disse bilag bestod af to skrivelser affattet på fransk, som Kommissionens Juridiske Tjeneste havde tilstillet sagsøger 1 henholdsvis den 29. april 1991 og den 27. maj 1991. Der var ikke vedlagt nogen oversættelse til processproget, tysk. Derimod var der vedlagt en fuldmagt for Kommissionens repræsentanter.

6 Samme dag blev Kommissionens svarskrift forkyndt for sagsøgerne; det blev meddelt dem, at replikken skulle indgives senest den 3. september 1992.

7 Ved afgørelse af 18. august 1992 henviste Rettens præsident sagen til Femte Afdeling og udpegede den refererende dommer.

8 Replikken blev registreret på Rettens Justitskontor den 1. september 1992.

9 Den 2. september 1992 blev oversættelserne af begge de skrivelser, som var vedlagt Kommissionens svarskrift, registreret på Rettens Justitskontor og forkyndt for sagsøgerne.

10 Samme dag meddelte Rettens Justitskontor parterne, at duplikken skulle indgives senest den 5. oktober 1992.

11 Den 3. september 1992 modtog sagsøgerne oversættelsen af begge de skrivelser, der var vedlagt Kommissionens svarskrift, pr. telefax.

12 Duplikken blev registreret på Rettens Justitskontor den 2. oktober 1992.

13 En begæring fra sagsøgerne i henhold til procesreglementets artikel 114 er indgået til Rettens Justitskontor den 5. oktober 1992.

Begæringens genstand

14 Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

1) I henhold til procesreglementets artikel 14 henvises sagen til behandling i det forum, der har kompetence til at påkende tvisten.

2) Der udpeges en generaladvokat i henhold til procesreglementets artikel 17 og 18.

3) Af hensyn til ligebehandling af sagens parter sendes alle dokumenter også pr. bud mod kvittering til sagsøgerne, Manfred og Erika Lenz' adresse, Honnekinberg 56, B-1950 Kraainem, som forsikrer, at de er befuldmægtigede til at modtage alle dokumenterne på Volker Lenz' vegne.

4) Undersøgelsesdokumenterne fra anklagemyndigheden i Bruxelles i sagerne Dr. Coulie/Dr. Boon m.fl., inklusive de beslaglagte originaldokumenter fra lægerne og hospitalet St-Luc, efterses fuldt ud.

15 Kommissionen har nedlagt følgende påstand:

— Sagsøgernes begæring tages ikke til følge.

16 Bekræftelsen af, at den advokat, som bistår Kommissionens befuldmægtigede, har møderet for Oberlandesgericht Frankfurt am Main, blev registreret på Rettens Justitskontor den 6. oktober 1992.

Parternes anbringender

17 Sagsøgerne har for det første anført, at sagen i betragtning af dens betydning og på baggrund af den omstændighed, at to af de tre sagsøgere ikke er tjenestemænd, skal henvises til en afdeling med fem dommere; desuden skal der udpeges en generaladvokat.

18 Sagsøgerne har for det andet anført, at det er »problematisk«, at den »belgiske dommer« blev udpeget som refererende dommer i denne sag, »når man tager dennes egen juridiske baggrund i betragtning«, eftersom denne sag angår belgiske læger og retssager, der verserer for belgiske domstole.

19 Sagsøgerne har for det tredje anført, at den skriftlige procedure i flere henseender er mangelfuld. For det første blev svarskriftet indgivet mere end en måned efter, at stævningen var registreret på Rettens Justitskontor. For det andet blev reglerne om sprog overtrådt, idet svarskriftets bilag, der var affattet på fransk, blev indgivet uden oversættelse; oversættelserne tilgik først sagsøgerne den 3. september 1992, altså efter at deres replik var blevet indgivet. Desuden vedlagde Kommissionen ikke sagens akter en bekræftelse af den bistående advokats beskikkelse.

20 I øvrigt viser et blik i sagens akter ifølge sagsøgerne, at princippet om processuel ligebehandling af begge parter er blevet overtrådt; sagsøgtes forkyndelsesadressat blev nemlig fastlagt, allerede inden sagsøgte selv valgte vedkommende i denne sag; desuden fik modparten flere gange tilsendt indlæg pr. bud, hvorimod sagsøgerne modtog rekommanderede skrivelser med modtagelsesbevis og derfor måtte affinde sig med ensidige forkortelser af frister.

21 Sagsøgerne konkluderer, at såvel henvisningen til den Femte Afdeling som afdelingsformandens beslutning om henvisning er uretmæssige.

22 Sagsøgerne begærer endvidere, at Retten efterser anklagemyndighedens undersøgelsesdokumenter og nogle lægelige dokumenter.

23 Hertil har Kommissionen for det første anført, at Domstolen med sagsøgernes indforståelse den 17. juni 1992 henviste sagen til Retten i Første Instans, der bl.a. er kompetent i tvister mellem Fællesskaberne og deres ansatte. Dermed fastslog Domstolen inden for sit kompetenceområde, at der er tale om en personalesag. Det påhviler Retten at træffe en egen skønsmæssig beslutning om, hvorvidt sagen skal henvises til en anden afdeling, og om den skal henvises til Rettens Anden Afdeling.

24 Kommissionen har gjort gældende, at det i øvrigt ikke i procesreglementets artikel 51, sammenholdt med artikel 18, er foreskrevet, at parterne kan begære, at der udpeges en generaladvokat. Det følger af procesreglementets artikel 18, at det alene tilkommer Retten at tage stilling til, om der skal udpeges en generaladvokat.

25 Kommissionen har for det andet fremført, at det fremgår af artikel 16 og artikel 44 i protokollen vedrørende EØF-statutten for Domstolen, at en part ikke kan begære sammensætningen af en afdeling i Retten i Første Instans ændret under påberåbelse af en dommers nationalitet.

26 Kommissionen har for det tredje anført, at et gennemsyn af sagens akter viser, at fristen for at indgive svarskrift løb fra den 24. juni 1992, den dato, hvor stævningen blev forkyndt for sagsøgte, til den 27. juli 1992, dvs. til en måned senere, plus to dages frist til fremsendelse.

27 Kommissionen har endvidere anført, at da den skriftlige forhandling er afsluttet, kan indsigelser vedrørende en overtrædelse af reglerne om sprog kun gøres gældende under den mundtlige forhandling. I øvrigt kan sagsøger 1 næppe have haft vanskeligheder ved at læse de omhandlede bilag — to korte skrivelser — eftersom han selv — således som det fremgår af hans bedømmelsesrapporter for 1989/1991 og 1985/1987 — stedse har bedømt sine aktive og passive franskkundskaber som »særdeles gode«. Kommissionen gik ud fra, at de oplysninger, som sagsøger 1 angav i et officielt dokument vedrørende sine franskkundskaber, var i overensstemmelse med kendsgerningerne.

28 Endelig har Kommissionen fremført, at sagsøgerne gentager en angivelse af beviser, som første gang blev fremført i replikken, dvs. for sent, og som derfor allerede i henhold til procesreglementets artikel 48, stk. 1, ikke kan fremmes.

Rettens bemærkninger

29 Den foreliggende sag angår en tvist mellem Fællesskabet og en af dets ansatte efter procesreglementets artikel 12, stk. 1. Sagsøger 1 er tjenestemand ved Kommissionen; sagsøger 2 og 3 er sagsøger 1's familiemedlemmer, som Kommissionen alene som følge af sagsøgers 1's tjenestemandsstatus har forpligtelser over for. Hvis man i overensstemmelse med sagsøgernes anbringende antog, at sagen ikke angår en tvist mellem Fællesskabet og en af dets ansatte, måtte sagen afvises på grund af Rettens inkompetence.

30 Heraf følger, at Rettens præsident med rette i henhold til procesreglementets artikel 12, stk. 1, har henvist den foreliggende sag til en afdeling bestående af tre dommere.

31 Artikel 14, 18 og 51 i procesreglementet gør det muligt for den afdeling, som behandler en sag, at foreslå Rettens plenum, at sagen henvises til dette eller til en afdeling bestående af et andet antal dommere, og at der udpeges en generaladvokat. Der er herved tale om en beføjelse og ikke om en pligt; vedrørende udøvelsen af denne beføjelse er der opstillet kriterier i procesreglementet; afgørende for henvisningen til en afdeling bestående af et andet antal dommere er sagens juridiske problemer, dens betydning eller særlige omstændigheder i øvrigt, og kriteriet for at udpege en generaladvokat er, at Retten skønner, at sagens juridiske eller faktiske problemer tilsiger det.

32 I den foreliggende sag begrunder sagsøgernes anbringende hverken, at sagen henvises til en afdeling bestående af et andet antal dommere, eller at der udpeges en generaladvokat.

33 I øvrigt skal sagsøgernes henvisning til »den belgiske dommers juridiske baggrund« forstås som en henvisning til dommerens nationalitet. Denne indvending må forkastes i henhold til artikel 16, stk. 4, i protokollen vedrørende EØF-statutten for Domstolen, hvorefter en part ikke kan begære sammensætningen af Domstolen eller af en af dens afdelinger ændret under påberåbelse af en dommers nationalitet. I øvrigt er det ikke korrekt, når sagsøgerne anfører, at den refererende dommer i denne sag i sin egenskab af afdelingsformand, der i henhold til procesreglementets artikel 9 varetager de opgaver, som påhviler Rettens præsident, har udpeget sig selv.

34 Hvad angår de forskellige procedurefejl, som sagsøgerne har påberåbt sig, skal Retten for det første udtale, at svarskriftet ganske vist blev indleveret mere end en måned efter, at stævningen var blevet registreret, men at dette udelukkende skyldtes længden af det tidsrum, der forløb mellem afsendelsen af stævningen til sagsøgte og modtagelsen heraf. Fristen på en måned til indlevering af svarskriftet løb først fra modtagelsen af stævningen, dvs. den 24. juni 1992. Da svarskriftet indgik til Rettens Justitskontor den 27. juli 1992, blev det indleveret rettidigt, når man tager hensyn til procesfristens forlængelse under hensyn til afstanden (to dage) og til det forhold, at fristen (her en måned plus to dage) i henhold til procesreglementets artikel 101, stk. 2, udløber ved udgangen af den følgende hverdag (her den 27.7.), når fristen ville udløbe på en søndag (her søndag den 26.7.).

35 Ved at indlevere dokumentation for advokatens beskikkelse den 6. oktober 1992 godtgjorde Kommissionen for det andet, at advokat Rapp-Jung har beskikkelse i en medlemsstat. I øvrigt er Kommissionens indlæg underskrevet af H. Étienne, som Kommissionen behørigt har udpeget som repræsentant i nærværende sag; følgelig udgør den manglende dokumentation for den bistående advokats beskikkelse ikke nogen formel fejl i henhold til artikel 46, stk. 1, og artikel 44, stk. 3, i procesreglementet.

36 Sagsøgerne henviser med rette til, at begge de bilag til svarskriftet, som Kommissionen indleverede, er affattet på fransk, og at de ikke var vedlagt nogen oversættelse til processproget. Disse oversættelser modtog sagsøgerne først efter, at de havde indleveret replik. Ganske vist begærede sagsøgerne ikke fristen til at indlevere deres replik forlænget til det tidspunkt, hvor de havde kunnet på kendskab til oversættelserne af bilagene til processproget, på trods af at de havde haft mulighed for at fremsætte en sådan begæring; desuagtet synes det passende at tillade dem at indlevere bemærkninger til disse dokumenter inden for en måned og i forlængelse heraf at tillade Kommissionen at fremlægge dens egne bemærkninger til disse bemærkninger.

37 Sagsøgernes anbringender om, at Kommissionen i den foreliggende sag er blevet begunstiget i forhold til dem, er fuldstændig grundløse, navnlig hvad angår de »ensidige forkortelser af frister«.

38 Endelig er den angivelse af beviser, der er indeholdt i den foreliggende begæring, fremsat for sent, da sagsøgerne ikke fremfører noget, som havde hindret dem i at angive disse beviser i stævningen. I overensstemmelse med procesreglementets artikel 48, stk. 1, kan bevisangivelsen derfor ikke tages til følge.

39 Heraf følger, at der skal indrømmes sagsøgerne en frist på en måned, inden for hvilken de kan indgive erklæringer, som udelukkende må angå begge skrivelser i svarskriftets bilag; i øvrigt tages sagsøgernes påstande ikke til følge.

Af disse grunde

bestemmer

RETTEN (Femte Afdeling)

1) Sagsøgerne kan inden for en måned indgive erklæringer angående skrivelserne af 29. april 1991 og 27. maj 1991, der er vedlagt Kommissionens svarskrift.

2) I øvrigt tages sagsøgernes påstande ikke til følge.

3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg, den 14. december 1992.

H. Jung

Justitssekretær

D.P.M. Barrington

Afdelingsformand